

AB LES DEGUDES LLICENCIES

Se recomana sia deixada aquesta FULLA a algun amich o conegut.

Festes de la setmana

¡MATER CREATORIS, ORA PRO NOBIS!

Día 28, Diumenge ✠ *Infraoctava de la Ascensió*.—Dedicació de la Catedral de Lleyda.—Sts. Germán, b. y cf.; Just, b. d'Urgell y cf.; Senador y Podi, bs. y cfs.; Just, cf.—Sta. Elconida, mr.

Día 29, Dilluns.—Sts. Màxim y Maximí, bs. y cfs.; Eleuteri, cf.; Vot y Fèlix, cfs. a Saragossa; Restitut, mr.—Sta. Teodosia, mr.

Día 30, Dimarç.—Sts. Fèlix I, pp. y mr.; Ferrán III, rey d'Espanya, cf. Gabi, Crispul, Sich y Palati, mrs.—Sta. Emmelia.

Día 31, Dimecres.—Nostra Senyora, Reyna de tots els Sants y Mare del Amor Hermós.—Sts. Lupicini, b.; Pascasi, diaca. y cf.; Canci y Cancià, mr.—Stes. Cancianila, mr.; Petronila, vg.

Día 1 de Juny, Dijous.—Sts. Reverián, b. y mr.; Feli, Gracià y Crescencià, soldats, mrs.; Fortunat, pvre. y cf.; Enecón o Inyigo, b. y cf.—Sta. Erenca, vg.

Día 2, Divedres.—Sts. Eugeni, pp. y cf.; Erasme y Foti, bs. y mrs.; Dicti, b. d'Astorga y cf.; Marcell, pvre. y cf.—Stes. Blandina, Emilina y Albina, mrs.

Día 3, Dissapte.—Sts. Pergenti y Laurenti, germans, mrs.; Isaac, monjo y mr. de Córdoba; Cecili y Librat, pvres, y cfs.; B. Joan Grand, cf., de la O. H. de Sant Joan de Déu.—Stes. Clotilde, reyna de Fransa; Paula vg. y mr.; Oliva, vg.—*Vigilia*.—*Dejuni ab abstinencia de carn*.

Día 4, Diumenge ✠ *Pasqua de Pentecostès*.—Sts. Quiri y Clateu, bs. y mrs.; Francisco Caracciolo, cf. y fund.; Arci y Dacià, mrs.—Sta. Saturnina, vg. y mr.

La Missa d'avuy, dia 28 de Maig, es de Sant Agustí de Cantorbery, ab l'últim Evangeli de la Dominica infraoctava de l'Ascensió. Els ornaments son blancs.

¡Mare del Criador, pregau per nosaltres!

El propvinent dissapte es vigilia de Pentecostès. Està prohibit lo menjar carn, fins pels que gosen dels privilegis de la Butlla de la Santa Creuada y están obligats a dejunar, en pena de pecat mortal, tots els qui trobantse dins la edat prescrita, no estigan llegitimament dispensats.

En tal dia, se guanyan les indulgencies de la Santa Butlla.

LA LLETANIA EN ESTAMPES

¡Mare del Criador! Què! ¿Es possible que el rieró puga formar la font, ni la obra a son autor? ¿Qui vegé ni oi jamay coses semblants? En veritat, si no hi hagués en Jesucrist més que la naturalesa divina, aquest títol no podria pertànyer a la Santíssima Verge. Però el Verb s'ha fet carn y, per un miracle sens igual, Maria s'es feta la mare de la seua humanitat. Però ¿pera qui ha elevat a Maria a tant altra gloria el Criador de totes les coses?... Pera tots nosaltres: venint al món per ella, ha vingut a obrar en cada hù de nosaltres un cambi potser més marvellós que la creació. En les admirables operacions de la gracia, Déu permet que nostra llibertat puga presentar obstacle, pera fernos d'aquest modo capços de mèrit; y trionfant axis la gracia de nostra llibertat, no obstant que la respecta an aquesta y la dexa obrar de una manera meritoria, ofereix algom, que podríam dir que es més gran, en cert modo, que l'acte de la creació primitiva.

¡Oh Maria! feuos comprendre la immensa gratitut y amor que'ns imposa el prodigiós cambi que la gracia de vostre divi Fill ha obrat en nosaltres; favor immens que'ns fa passar dels límits de la naturalesa a un ordre sobrehumà, incomparablement més elevat que lo més deliciós ordre moral.

INTROIT DE LA DOMINICA

Antifona (*Salm 26*). Escoltèu, Senyor, ma veu suplicant, al-leluia,
havèu pietat de mi: olume, al-leluia.
Vos havèu dit: cerquéu ma presencia;
mon cor us respón: vostra faç he cercada, Senyor, al-leluia,
no girèu vostre rostre, al-leluia.

Salm (*Id.*) El Senyor es ma llum y ma salvació,
de qui hauré temensa?

GLOSA.—Es interessant considerar l'estat d'esperit dels apòstols en els dies qui seguiren immediatament l'Ascensió de Jesús. Havien de sentir l'ausencia de llur Mestre que sabien era definitiva, havien de sufrir certa desorientació d'esperit al mancar los hi per sempre més la guia que Jesús els donava; però en cambi esperaven la vinguda del Esperit Sant, y sabien que'l Paraclit els hi donaria llum pera conixer els misteris divins y força pera cumplir sa missió. En apariencia se trobaren separats de Deu, però en realitat el tenien més aprop que may. Semblava que Jesús els havia abandonats, mes son Esperit estava prompte a baxar demunt d'ells y a transformar los en altres homens, a realisar en un moment lo que no s'havia fet en ells durant tot el temps de estar en companyia de son Mestre. Els apòstols se trobaven com en un estat de tranzició qu'era de suprema importancia pera tota la vida que'ls restava y pera la seva sort eterna; anaven a rebre la consagració definitiva de l'altíssima missió qu'havien rebuda. Y'ls apòstols oraven y pregaven.

Nostre esperit se pot trobar en estats més ó menys semblants als dels apòstols després de l'Ascensió. En mil formes s'ofereixen moments d'indecisió, moments en que sembla qu'estiguèm dexats de Deu, moments en que no sabèm veure quina trajectoria deu seguir la nostra vida. Una ànima pot trobarse en lo que'l Kempis anomena la privació de tot conort, o en lo que Sant Joan de la Creu ens diu la nit escura de l'ànima o senzillament en una crisi d'esperit. Molts matigons poden presentar se en aquestes situacions en que un hom té gran necessitat de Deu, y que no obstant es quant menos el sentim en nostre interior, en que cerquèm una ma que'ns guii y no la trobèm, en que voldríam que se'ns donguessin consells concrets, normes de vida segures, solucions infal libles pera totes les dificultats y que, no obstant, tot contribueix a augmentar nostres duptes, a desorientarnos més y més, a inquietar nos fundament. En aquets combats interiors, orèm y esperèm. Jesús no està lluny de nosaltres, potser la tenim pròxima nostra orientació definitiva, acàs ben aviat serèm il·luminats per una llum fins allavors desconeguda de nosaltres. Y entre totes les oracions que podria dir nostre cor atribulat potser cap de tant apropiada com la del Introit d'avuy. Ella es fervorosa y confiada, y espessa admirablement aquest amagament de Jesús de nosaltres, a fi de que'l busquem ab més anhel.

EPÍSTOLA.—(1 Thea)

Germans: Ab la confiança en Déu, vos hem predicat l'Evangèli en mitg de grans treballs. Que la nostra predicació no prové de l'error, ni de cap mal fi, ni de voler-vos enganyar; sino que es segons la missió que Deu ens ha confiat de predicar el seu Evangèli. Aixís es que parlèm, no com qui mira de plaure'ls hòmens, sino a Déu qui penetre'ls nostres cors. No, la nostre paraula no ha estat may d'adular a ningú, vosaltres ho sabèu prou; ni l'hem feta servir per la nostra avaricia, Déu n'es testimoni; ni tampoch hi hem cercat la gloria humana, ni de vosaltres, ni de ningú. Podent, com Apòstols de Christ, usar d'autoritat sobre vosaltres, ens hem presentat en mitg de vosaltres com uns infants, o com una mare que's puja'ls fills. Y perçò, perquè us estimavem hauríem volgut dar-vos, no tan sols l'Evangèli, la vida y tot: tant us havíem fet estimar de nosaltres.

Vosaltres recordèu prou, germans, els nostres treballs, fadigues, nit y dia treballant, no més per no ésser un feix per ningú de vosaltres, tot predicant-vos l'Evangèli de Déu.

EVANGÈLI DE LA DOMINICA INFRAOCTAVA DE LA ASCENSIÓ

(Joan, 15, 26-27 y 16, 1-4)

En aquell temps, digué Jesús a sos dexebles: Quan vindrà el Consolador que jo us enviaré del Pare, ço es l'Esperit de veritat qui procedeix del Pare, ell donarà testimoni de mí. Y vosaltres també me donarèu testimoni, perque del començament ençà sou ab mí. Jo us he dites estes coses, a fi de que no siau escandalisats. Vos traurán de les sinagogues, y encare l'hora vé en que tothom qui us darà mort se pensarà oferir a Deu un sacrifici. Y obrarán axí ab vosaltres perque no han conegut al Pare ni a mí. Vos ho dich a fi de que, quan l'hora d'ells vindrà, vos enrecordeu que jo us ho havia anunciat.

Patró de la setmana: Sant Ferrán, rey

Ferrán III, rey de Castella y de Lleó, per ses grans virtuts meresqué ja en vida el distintiu de Sant.

La seua mare Berengaria, reina de Castella, posà tot el séu empenyo y saber en formar a son fill, én qui abdicà el regnat quan se feu digne de regir a sos vasalls. La alta dignitat que ocupava era poderós medi pera manifestar l'amor y devoció que tenia per les coses de Déu, propagant per tots els medis el culte diví.

Vençuts y allunyats que foren els musulmans de Córdoba, Sevilla, Jaén, a despeses seves s'erigiren hermosos temples pera adorar al Deu tantes vegades profanat en aquells llochs. Repetides vegades feu armas contra els moros, obtenint brillants victories, y conquerint nous territoris, pera engrandir el regnat de Crist. Totes les victories les atribuía a la protecció especial de la Verge Santíssima, perxó Ella era venerada en el campament. Quan conquerí Sevilla, fundá en ella l'arquebisbat ab sos canonges pera que axís Déu rebés les primícies dels territoris conquerits, en forma de divines alabances.

Arribat a la fi de la seua vida, extés a terra, ab una soga al coll, en senyal de esclavitut, y ab llágrimes rebé ab extraordinaria devoció la Sagrada Eucaristia, morint després a la terra pera volar al cel.

Son cos se conserva incorrupte a Sevilla, en un riquíssim sepulcre.

LA OBRA DELS CONGRESSOS EUCARÍSTICHS INTERNACIONALS

La idea d'aquesta Obra gloriosa la inspirá Deu a una piadosa dona francesa, Maria Marta-Emilia Tamisier, qual nom quedá ocult fins després de la seua mort, ocorreguda l'any passat. Un dels primers apòstols d'aquesta Obra fou Monsenyor de Segur. Grans dificultats s'hagueren de véncer per portarla avant; pero la Obra de Déu s'obri pas, y l'any 1881 se celebrava el primer Congrès Eucarístich internacional a Lille. El Congrès Eucarístich internacional que s'ha de celebrar a Madrit pel Juny d'aquest any ocupa el número XXII de la serie. Per orde cronològich, després del de Lille s'han anat celebrant els de Avignon, (1882); Liege, (1883); Friburg, (1885); Tolosa, (1886); París, (1888); Anvers, (1890); Jerusalem, (1893); Reims, (1894); Paray-le-Monial, (1897); Bruselas, (1898); Lourdes, (1899); Angers, (1901); Namur, (1902); Angulema, (1904); Roma, (1905); Tournai, (1906); Metz, (1907); Londres, (1908); Colonia, (1909); Montreal, (1910).

La esclavitut de Maria.—*Acte de consagració a Jesús per Maria:*
¡Oh sabiduría eterna y encarnada! ¡Oh amabilísim y adorable Jesús, Deu verdader y verdader home, Fill únich del Etern Pare, y de Maria sempre Verge! Vos adoro profundament en el sí y en los esplendors de vostre Pare, en la eternitat y en el sí virginal de Maria vostra digníssima Mare, en el temps de vostra encarnació. Vos dono gracies perque vos haveu anorreat prenent la forma d'esclau pera lliurar-me de la crudel esclavitut del dimoni.

Vos alabo y glorifico perque vos haveu somés a Maria, vostra Ssma. Mare, en tot, a fi de ferme per Ella vostre fidel esclau. Pero ¡ay! ingrata e infidel com soch, no he cumplert mos devers no he merescut ser ni fill vostre ni vostre esclau; y com res hi ha en mí que no meresca vostre repulsió y vostre enfado, no m'atreveixo a atansar-me per mí mateix a vostra Ssma. y augusta Magestat. Per aixó recorro a la intercessió de vostre Ssma. Mare que Vos me haveu donat com a mediadora ab Vos y per eix medi espero obtenir de Vos la contrició y l'verdó de mos pecats, la adquisició y conservació de la eterna Sabiduria.

Vos saludo, donchs, ¡oh Maria Immacutada! tabernacle vivent de la Divinitat ahont la Sabiduria eterna baix vel volgué ser adorada pels angels y 'ls homes: vos saludo ¡oh Reina del cel y de la terra! a quin imperi está sotmés tot lo criat. Vos saludo ¡oh refugi segur dels pecadors! quina misericordia no falta a ningú; escolteu els desitjos que tinch de la Sabiduria, y rebéu per aixó els vots y les ofertes que ma vilesa os presenta.

«Jo N... pecador infidel, renovo y ratifico avuy en vostres mans els vots del baptisme. Renuncio per sempre a Satanás, a ses pompes y a ses obres, y me entrego del tot a Jesucrist, la Sabiduria encarnada, pera portar ma creu seguint ses petjades tots els dies de ma vida y a fi de que li sigui més fidel de lo que li he sigut fins are, vos esculleixo avuy ¡oh Maria! en presencia de tota la cort celestial, per ma Mare y Senyora. Vos dono y consagro en calitat d'esclau mon cos y ma anima, mos bens interiors y exteriors, y a més el valor de mes bones accions passades, presents y esdevenidores, donantvos sencer y ple dret de disposar de mí y de tot lo que m'perteneixi, sens excepció, a vostre agrado, a major gloria de Deu en lo temps y en la eternitat».

Rebéu ¡oh Verge benigníssima! aquesta petita ofrena de ma esclavitut, en honor y unió de la sumissió que la Sabiduria encarnada volgué observar ab vostre Maternitat, en homenatge del poder que abdós teniu sobre aquest pobre y miserable pecador, en acció de gracies pels privilegis ab que vos enriquí la Ssma. Trinitat. Protesto, que per endevant vull, com ver esclau vostre, procurar vostra honra y obehirvos en tot. ¡Oh Mare admirable! Presenteume a vostre estimat Fill en calitat d'etern esclau, a fi de que, ja que m'rescatá per Deu, me rebí de vostres mans. ¡Oh Mare de misericordia! Feume la gracia d'obtenirme la verdadera Sabiduria de Deu y de colocarme, a eix fi, en el número dels que estiméu, ensenyéu, guieu, alimentéu y protegiu com fills y esclaus vostres. ¡Oh Verge fidel! Feume en tot tant perfecte deixeble, imitador y esclau de la Sabiduria encarnada, Jesucrist, vostre Fill, que per vostre intercessió arribi, a imitació vostre, a le plenitut de la perfecció sobre la terra y de la gloria en els cels. Aixís sia.

Actes religiosos que s' farán durant la present setmana en aquesta Iglesia

Diumenge, dia 28.—*Funció de conclusió del Mes de Maria.*—Misses resades a dos quarts de sis, les sis, dos quarts de set, les set, les vuit y a les nou. La de les set serà de *Comunió general* ab plática preparatoria pel Rt. P. Maties de Sant Llorens. A la de les nou se farà el desé diumenge a St. Antoni de Padua.—A les cinch de la tarde Trisagi Mariá cantat, exercici del Mes de Maria, sermó pel Rt. P. Lluís de Lloret de Mar. Acabat aquest la Verge Ssma. *devallará del altar*, en mitj d'una pluja de flors pera reore les adoracions dels seus devots en el *besamans* que a seguit se farà. En el *besamans* se repartiran unes hermoses estampes de Maria Ssma.

El mes de Maig, dedicat a la Verge Santíssima seguirá fentse els tres dies que falten del mes a les hores y ab la mateixa solemnitat acostumada.

Dimars, dia 30.—A la missa de vuit, onzé exercici dels tretze dimars a St. Antoni.

Mes de Juny, dedicat al Sagrat Cor de Jesús.—Durant aquest mes tots els dies a la missa de dos quarts de set se farà l'exercici propi del dia ab exposició del Ssm. Sagrament.—A les sis de la tarde, també ab exposició de S. D. M., se resará el St. Rosari, l'exercici propi del dia ab els Pare nostres cantats y cants de lletretes, reserva y benedicció. Els diumenges hi haurá sermó.

NOTA.—Si algún devot desitja que a la seva intenció s' apliqui algún dia del mes pot avisar a la porteria, donant la llimosna que la seva pietat li dicti.

Dissapte, dia 3.—Vigilia de Pasqua.—A les sis del matí la funció de rúbrica ab ofici solemne.

Diumenge de Pasqua.—Les misses de costum.—La funció de la tarde serà ab sermó.

Indulgencia plenaria.—La poden guanyar els terciaris confessant, combregant y visitant la nostra iglesia els dies 29, 30 y 31 de Maig y 2, 3 y 4 de Juny.